

ΠΑΓΧΑΛΚΙΑΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
≡ 21 ≡
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1932
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 67
—
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΒ. Γ. ΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ
—
Τιμὴ φύλλου δρχ. 1

ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΤΟ ΤΑΧΙΤΕΡΟΝ ΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΝΕΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΝΕΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

Πρὸιν ἀπὸ τέσσερα χρόνια, μόλις τὸ κακότυχο αὐτὸς κράτος ἥρχισε νὰ παίρνῃ λιγάκι ἐπάνω του, μόλις ἄρχισε νὰ περιμαζεύῃ τὰ οἰκονομικά του, ὑστεραὶ ἀπὸ τόσαις καταστροφαῖς καὶ πείναις, παρουσιάστηκε ὁ Βενιζέλος καὶ μὲ τῆς περιοδείες καὶ μὲ τῆς ὁγηορίας μᾶς ἔκανε ὅλους νὰ πιστέψωμε ὅτι τὰ πράγματα δὲν πᾶνε καλά, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν βρίσκεται τάχα σὲ καλὸ δρόμο καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ φέρωμε ἐκεῖνον, νὰ πιάσῃ τὸ περίφημο τιμόνι γιὰ νὰ κάνῃ τὴν Ἑλλάδα ἀγνώριστη. Κουρασμένοι τὸν ψηφίσαμε ὅλοι. Τοῦ ἔδωσε τότε ἡ Ἑλλὰς 225 βουλευτάς. Πρὸς οὓς τον ψηφίσαμε καὶ Ξανθοπούλους, καὶ Καλλιδοπούλους καὶ Παιονίδηδες καὶ ὅλους τοὺς διαφόρους ποῦ μᾶς σύστησε, λέγοντας νὰ τοὺς ψηφίσωμε ἐστῷ καὶ γιὰ καρέκλαις, μὲ τὴν ὑπόσχεσι νὰ κάνῃ τὴν Ἑλλάδα ἀγνώριστη.

Τὸν φέραμε στὰ πράγματα. Πρώτη δουλειὰ ποῦ ἔκανε ἡταν νὰ κόψῃ τὸν τόκο τῶν διμολογιῶν τῶν προσφύγων, ὕστερα ἄρχισε τοὺς περιόρημούς λογαρια-σμοὺς γιὰ τὰ χρέη τῶν προσφύγων, τόσα λάδι τόσα ξύδι τόσα λαδόξυδο καὶ οἱ γεωργοὶ πρόσφυγες ἔμειναν ὅλοι χρεωμένοι χωρὶς νὰ πάρουν οὕτε ἀποζημίωσι. Εἶπε πῶς θὰ μᾶς κάνη δρόμους, ψηφίστηκαν τὰ λεφτὰ ἀλλὰ τὰ φάγανε οἱ διάφοροι ὑπουργοὶ καὶ ἐπιτήδειοι καὶ δρόμοι δὲν ἔγιναν καὶ ὅπου ἄρχισαν ἔμειναν μισοί. "Επιασε τὸν Γαλλόπουλο νὰ νοθεύῃ τὴν κινίνη, ἔπαθε ζημία ἐκατομμυρίων δ λαδὸς καὶ στὸ τέλος δίνει τοῦ Γαλλοπούλου συγχωρογάρτι. Πῆρε μιὰ Ἐλλάδα μὲ λίρα 375 καὶ τῆς ἔκανε τὴν δραχμή της ροῦβλι. Χωρὶς νὰ ἀναφέρωμε τὸν φετεινὸν χειμῶνα ποῦ κατάντησε δ κόσμος νὰ ζητιανεύῃ 5-10 δὲκα καλαιπόκι.

“Οποιος πήγαινε νὰ φωνάξῃ τούκλεινε τὸ στόμα. Κάθε δουλειὰ στὴν Ἑλλάδα αὐτὰ τὰ 4 χρόνια κρεμότανε ἀπὸ τὸ πεῖσμα καὶ τὰ καπρίτσια του. Τώρα μᾶς λέει δὲτι φταίει κεῖνο, φταίει τάλλο καὶ μόνο οἱ φίλοι του δὲν φταῖνε ποῦ κατάκλεψαν τὸν κόσμο.

Είπε νὰ μᾶς κάνῃ ἀγνώριστους καὶ τὰ κατάφερε καλά !
Εἶπαμε γιὰ πρὸιν τέσσερα χρόνια. "Ας πᾶμε τώρα λιγάκι παραπίσω στὰ 1920 γιὰ νὰ δοῦμε καὶ τοὺς ἄλλους. Ὡρθαν τότε οἱ ἀντιβενῖτελικοί. Μᾶς εἶπαν καὶ τὶ δὲν μᾶς εἶπαν. Θὰ κάνωμε ἐκεῖνο, θὰ κάνωμε τἄλλο, θὰ πᾶμε στὴν "Αγκυρα, θὰ πάρωμε τὴν Πόλι, θὰ ἀποκτήσουμε τὴν ἐλευθερία μας, θὰ διώξωμε τοὺς ξένους. "Ολος ὁ κόσμος μαζύ τους πάλι, 250 χιλιάδες "Ελληνες γεροὶ σᾶν σίδερα προσεκλήθηκαν στὰ ὅπλα. Πολέμησαν, χαροπάλεψαν, πέρασαν Σαγγάριους καὶ βουνοκορφαῖς, δίψασαν, πείνασαν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ πάθωμε ἐκεῖνο τὸ ὁρεῖλίκι, τὸ ἱερῷ οἴμα ἐκεῖνο τοῦ 'Ελληνισμοῦ τῆς Μ. 'Ασίας καὶ Θράκης ποῦ ὅμοιο δὲν ἔγεινε στὸν κόσμο.

Ποιὸ πότιν στὰ 1915. "Αλλά πάλιν τότε. Μιὰ οἱ Βενιζέλικοι, μιὰ οἱ Βασιλικοί. "Επεργνε τὴν ἀρχὴν ὃ ἔνας ἔσφαξε τὸν ἄλλον, ἥρχονταν οἱ ἄλλοι ὑστερα, ἔκαναν τὰ ἴδια καὶ χειρότερα. Καὶ τὰ σπασμένα πάντα τὰ πλήνωγε ὁ λαός.

15-20 χρόνια τώρα ένας λαδός όλόκληρος ὁ Ἑλληνικός, δὲν κάι ει τίποτε
ἄλλο, παρὰ νὰ δουλεύῃ, νὰ ιδωφάνῃ, νὰ κοιράεται γιὰ νὰ τρῶνε 5-10 ἄνθρωποι
στὴν Ἀθήνα ποῦ πότε δύνομάζονται Βενιζελικοὶ καὶ πότε Βασιλικοί.

Τώρα πάλι ποῦ πλησιάζουν ἡ ἐκλογαῖς ἀρχίσανε νὰ ἔρχωνται σιγὰ σιγὰ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη καὶ ἄλλοι ἔρω γὼ ἀπὸ ποῦ καὶ ἀρχίζουν πάλι τὸ ἴδιο βιολί. Βενιζελικοί, ἀντιβενιζελικοί καὶ Βασιλικοί καὶ βενιζελικοί καὶ γιὰ γιὰ δοῦμε.

Αλλὰ ἐπὶ τέλους ὡς ποῦ θὰ πάῃ, ὡς πότε θὰ ἔξακολουθήσῃ αὐτὴ ἡ ἀγρίδια. Ως πότε τὰ ἐννέα δέκατα τῶν Ἑλλήνων θὰ ταλαιπωροῦνται καὶ θὰ σφάωνται ἀναιμεταξύ τους γιὰ νὰ τρῶνε καὶ γὰρ πάνουν τὸ κορδῖδο πέντε δέκα ἄνθρωποι εἴτε Βενιζελικοὶ ὀνομάζονται εἴτε Βασιλικοί. Ποῦ θὰ πάῃ αὐτὸ τὸ πακό; Δὲν κατάλαβαν καὶ οἱ ἴδιοι ἀκόμη ὅτι μόνο συμφοραῖς θὰ φέρουν στὸ κεφάλι μας καὶ στὸ δικό τους; Δὲν βλέπουν ὅτι ὁ κόσμος πεθαίνει τὸν κειμῶνα γιὰ μιὰ δικὰ καλαμπόκι; Καὶ ἂν δὲν τὸ καταλαβαίνουν αὐτοὶ δὲν θὰ σωφρονισθοῦμε ἀκόμη οἱ Ἑλληνες; Δὲν θὰ πάρωμε τὸ ἔνδο νὰ τοὺς δίωξομε καὶ τοὺς Βενιζέλους καὶ τοὺς Βασιλειάδες; Χάθηκαν ἀλλὰ κόμματα νὰ ψηφίσωμε ἀνάλογα μὲ τὰ συμφέροντά μας; Ποῦ ἀκούστηκε ἀγρόται ἄνθρωποι νὰ τρέχουν νὰ ψηφίζουν Βενιζέλους καὶ ἀντιβενιζέλους καὶ ἐμπόρους ἀπὸ τὴν Ἀθήνα; "Ἐλειφαν ἀπὸ τὸν τόπο αὐτὸ δυὸ ἄνθρωποι, δυὸ νοικοκυραῖοι, δυὸ ἐπιστήμονες γιὰ νὰ τοὺς ἀναδείξωμε νὰ ἔξυπηρετήσουντε τὸ τόπο; Θὰ ἔξακολουθοῦμε ἀκόμη νὰ δουλεύωμε γι' αὐτούς;

Εἶνε ἀλήθεια ὅτι ὁ κόσμος ξύπνησε πειά. Κάτι Ξανθόπουλοι καὶ κάτι
Καλλιδόπουλοι καὶ κάτι Παιονίδηδες δὲν ἔχουν πέρασι πειά. Ἐλλὰ ὑπάρχει
φρόβος νὰ μὴ ξεγελάσουν τὸν κόσμο τὴν τελευταία στιγμή. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ-
χουμε τὰ μάτια μας τέσσαρα νὰ τοὺς κυνηγοῦντες ὅπου τοὺς βροῦμε. Νὰ βγάλω-
με ἀνθρώπους μέσα απὸ τὸν τόπο, ποῦ ἔχουν τὸ συμφέροντά τους καὶ τὴν ἐργα-
τία τους μέσα στὸν τόπο. Νέους ἀνθρώπους ειά. Νέα κόρματα καὶ σύμφωνα
η κάθε τάξις μὲ τὰ συμφέροντά της. Οἱ ἀγρότις μὲ ἀγροτικά, οἱ ἐργατικοὶ μὲ
ἐργατικά, οἱ Τραπεζῖται μὲ τοὺς τραπεζῖτας, ἐμῆς δὲν μᾶς κάνουν. Οὖτοι πειά
τὰ Βενιζελικὰ καὶ τὰ Βασιλικὰ καὶ δλα αὐτὰ τὰ κολοκύθια. Καιρὸς νὰ διώξου-
με μᾶς γιὰ πάντα δῃ αὐτὴ τὴν λέποια καὶ θὰ τὴν διώξουμε.

Τὸ σύνθημά μας πρέπει νάναι. Νέους ἄνθρωπους-Νέα κόμματα. "Οξώ
πειὰ καὶ τὰ Βενιζελικὰ καὶ τὰ Βασιλικά, ἀν δὲν θέλουμε νὰ ἔξακολουθήσωμε
νάπιαστε παρδίδα.

Néa Mouδavia

Α. ΤΣΙΤΕΡ
Ιατρὸς

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΠΟΛΙΤΑΙ ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ

« Ἡ Δημοκρατία είναι σταθμός, οὐχὶ σκοπός »
[ΑΔ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ].

"Ήταν Ιανουαρίος τοῦ 1922. ὅταν τὸ πρῶτον μιὰ μικρὴ ὁμάδα βουλευτῶν ἀψηφοῦσα τὴν τότε τρομοκρατικὴν βασιλικὴν πολιτικὴν καὶ μὲ ἀρχηγὸ τὸν Ἀλ. Παπαναστασίου δημοσίευε τὴν διακήρυξη τῶν δημοκρατικῶν ἐνάντια στὴν στάση τοῦ βασιλέως ὡς πρὸς τὴν ἑξωτερικὴν καὶ ἑσωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως. "Ήταν ἡ πρώτη λάμψι αὐτὴ τῆς πολυποθήτου ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ, ἡ πρώτη φωνὴ τῆς Δημοκρατίας. 'Ακολούθησαν φυσικὰ οἱ φυλακίσεις, τὰ βάσανα τῶν πρωτοπόρων. Μὰ αὐτὰ δὲν μπόρεσαν νὰ σταματήσουν τὸ δημοκρατικὸ ρεῦμα τοῦ λαοῦ. Κι' ἔτσι δυὸ χρόνια ἀργότερα ἡ Κυβέρνηση τοῦ ἶδιου πολιτικοῦ, τοῦ Παπαναστασίου ἀνεκήρυξε μὲ ψήφισμα τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τὴν ἑγκαθίδρυση τῆς Δημοκρατίας, παρὰ τὶς ἀντιρρήσεις τοῦ κόμματος τοῦ Φιλοτελεστικοῦ.

τῶν Φιλελευθέρων.
Ο πρῶτος σκοπὸς τῆς ὁμάδας αὐτῆς, εἶχε πετύχη, ό Ἀγῶν ॐως δὲν ἔληξε. Ἡ ἐκδίωξη τοῦ βασιλέως καὶ ἡ ἀντικατάστασή του μὲ ἄρχοντα, ό όποιος ἐκλέγεται κατὰ τετραετίαν καὶ ἡ μετονομασία τοῦ πολιτεύματος κανένα οὐσιαστικὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἤτο δυνατὸν νὰ φέρουν. Τὰ δελεαστικὰ σύμβολα «Ισότης, δικαιοσύνη» τῆς Δημοκρατικῆς παρατάξεως γιὰ νὰ γίνουν σάρια καὶ δότα ἐχρειάζοντο νέους ἀγῶνας, νέες θυσίες. Διότι δὲν είναι δυνατὸν, οὕτε θὰ καταστῇ, νὰ ἐπέλεθη ἡ Ισότης καὶ ἡ δικαιοσύνη εἰς τὸν λαόν, ὅταν κάτω ἀπὸ τὴν μάσια τῆς Δημοκρατίας κρύπτονται οἱ καρχαρίες κεφαλαιοκράτες

λαχτάρα μιὰ ἀνακούφιση, εἶδαμε νὰ συσπει-
ρώνεται πάνω στὸ κεφάλι μας, ὅλο καὶ πιὸ κα-
ταθλιπτικά, ἡ παληά, ἀνακατωμένη μὲ τὴν
καινούργια, κεφαλαιοκρατικὴ τάξη, γιὰ ν'
ἀρχίσῃ μιὰ νέα πιὸ τυραννικώτερη σκλαβιὰ ἀ-
πὸ τὴν πρώτη πάνω στὸ λαό, ποῦ ἀλύπτητα
τραβάει τὸ σκληρὸ δρόμο της, πατώντας πάνω
σὲ πτώματα, τὰ πτώματα τῆς δημιουργίας καὶ
ἐπικράτησής της.

Καὶ ἡταν ἀνάγκη, γιὰ ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ τῆς, αὐτὴ ἡ τυραννικὴ τάξη νὰ ἔχῃ στὰ χέρια τῆς τὴν Κυβέρνησην, νὰ μπορῇ μ' αὐτήν, πρῶτα μὲ ψήφιση νόμων ποὺ θὰ εύνοοῦν τοὺς κατακτητικούς της σκοπούς, ὅστερα μὲ τὴ δύναμη τοῦ χρήματος καὶ τὴν ἀπάτη, ἀνενόχλητα καὶ ἵσως—θὰ ὑπάρχουν πάντα οἱ εὔκολόπιστοι—μὲ τοὺς μακαρισμούς πολλῶν, νὰ τυραννῆ, νὰ ρουφᾶ τὸ αἷμα τῶν φτωχῶν μαζῶν. Καὶ κάτω ἀπὸ τὴν Δημοκρατικὴ σημαία, κάτω ἀπὸ τὸ πιὸ ἀπατηλὸ—ὅπως αὐτοὶ τὸ κατήντησαν—ὄνομα, ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ, δημιούργημά των, πέτυχαν τὸ σκοπό τους. Ἐνῷ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά οἱ δυσαρεστημένοι, κεῖνοι οἱ όποιοι δὲν μπόρεσαν μὲ τὴν ἐπικράτηση τῆς μερίδας αὐτῆς νὰ κυβερνοῦν κατὰ τὸ συμφέρον τους—ἀνταγωνισμὸς βλέπεις πλούτισμοῦ—τάχη ηκαν μὲ τὸ Λαικὸ Κόμμα καὶ παράλληλα τὸ κόμμα τοῦ ι. Καφαντάρη ἐπιζητεῖ νὰ δημιουργήσῃ τὴν δική του ἀριστοκρατία. Ἐχοντας τὰ κόμματα αὐτὰ πήθικὸ σύμβουλὸ τὴν ιλεψιά, τὴν ἐκμετάλλευση, ἀπάτησαν ὡς τὰ σήμερα τὸν εὑπιστο Ελληνικὸ Λαὸ καὶ τὸν κατασκισαν. Οἱ γόμοι, ποὺ προορίζονται γιὰ τὸ

Φτωχὸς λαὸς μονάχα, ὅταν παραβιάζωνται ἀπὸ τὴν κλίνα τους καὶ γίνεται ἀντιληπτὸς ἀπὸ μερικὲς ἐφημερίζεις, παραλύουν· λησταὶ καὶ δολοφόνοι ὀλοκλήρου τοῦ λαοῦ ἀποκαλοῦνται ἀπὸ τὸν πρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως «ἐντιμότατοι» καὶ ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην Βραγίνους ἀρεσ-

Μέσα ἀπ' αὐτὴν τὴν πολιτικὴν σαπίλα καὶ διαφθορὰ ὁ πρῶτος δημοκράτης, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐργατο-Ἀγροτικοῦ κόμματος Ἀλ. Παπαναστασίου, σήκωσε τὴν σημαία τῆς φτωχολογιᾶς καὶ κήρυξε ἄγριο τὸν πόλεμο κατὰ τῆς κεφαλαιοκρατίας. Ἐργάτες καὶ Ἀγρότες, οἱ δυὸς πολυπληθεστερες τάξεις μέσα στὴν Ἑλλάδα καὶ οἱ πιὸ δυστυχισμένες ἀποτέλεσσαν τὸ ἀντικείμενο τῶν ἀγώνων του. Ἀκούραστος μὴ ξέροντας νὰ σταματάῃ σὲ κανένα ἐμπόδιο, τράβηξε στὸν ἀπελευθερωτικὸ ἄγωνα τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὸ ζυγὸ τῆς κεφαλαιοκρατίας. Οἱ ἀπογοητεύσεις, μὲ τὶς ὁποῖες τὸν πότιζε κάθε φορὰ ὁ Ἑλληνικὸς φτωχὸς λαός, γιὰ τὸν ὅποιο πάντοτε ἀγωνίζεται, δὲν ἔσβυσαν τὴν θέρμη, τὴν ὄρμή του γιὰ τὸν ἀγῶνα αὐτὸν.

Κατηγόροσαν τὸ κόμμα μας πῶς δὲν ἔχει σταθερὴ πολιτική, πῶς μεταβάλλεται. Ἐμεῖς δὲν τὸ ἀμφισβητοῦμε αὐτό. "Οταν οἱ ἀνάγκες τοῦ λαοῦ, ποὺ μέρα μὲ τὴν μέρα ἀλλάζουν, τὸ ἀπαιτοῦν, τότε ἐγκολπωνόμαστε αὐτὲς τὶς ἀνάγκες. Μὰ πάντα εἰναι ἀνάγκες τοῦ λαοῦ καὶ κάθε λαϊκὴ ἀνάγκη εἰναι ἔχθρικὴ στὴν κεφαλοχρατίᾳ. Γιὰ μᾶς αὐτὸ εἰναι τιμπτικό· μᾶς ἀποδείχνει πῶς παρακολουθοῦμε ἀπὸ κοντὰ τὸ λαό, πῶς εἴμαστε οἱ Ἰδιοί φτωχὸς λαὸς (Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝ ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑ

Γεωργία είναι μια έπιχειρηση που έκμεταλλεύεται τών γη πόδες παραγωγήν φυιῶν και ζέφων με σκοπὸν νὰ λάβῃ έξι αιτῶν κατὰ τὸ δυνατὸν ὀφέλιμα προσόντα και μὲ τὸ πεῖο οἰκονομικὸν τρόπον, μὲ δοσον δηλοντὶ περισσότερον καθηδρόν κέρδος.

Τὸν δρισμὸν τοῦτον θεωροῦμεν ὡς τὸν πιὸ εὐστοχότερον διότι λίγοτε ἐφόροντιν ὅτι η γεωργία είναι μὲ τὴν τέχνην ἀπὸ τὸ πεῖο εὐκολεῖς και ἀπλές και πᾶς ὁ γεωργὸς ήταν ὁ μὲνίος δοῦλος τῆς γῆς κωρίων νὰ δίνυται νὰ λάβῃ έξι αὐτῆς περισσότερα τὸν ἀπαραιτήτως ἀναγκαίων.

"Οπος δημος κάθε φύλε εύθεμον ἵδεις διῇ ἐπιστημονική τοιαύη ἔχει νὰ ἀντιδράσῃ εἰς σωσίουν ἐπικρατοῦντον καθηστρημένων δοξασίων, ἔχει νὰ παλαίσῃ μὲ ὀλεανὸν ἀντικρήτιν ἐμποδίσιον, οὐτο καὶ η ἐπιστήμη τῆς γεωργίας ὥφειλεν ἀκολουθήσῃ τὸν γενικὸν ἀντὸν τῆς ἀντιδράσεως νῦν ιον και πλειότερον ἀντὶ εἰς ἦν περίπτωσιν ἥρχε τὸ εἰς ἐπιφήν μὲ τὸ διοιδομόν και ἀμαθές τῆς κοινωνίας ρεῦμα.

Καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ γεωργοῦ τὸ ἄλλοτε περιφρόνημένον ἀρχίζει τώρα νὰ γίνεται σεβαστόν, ἀποβάλλον τὸν μανδιάν τῆς ταπεινότητος, διότι δοι - ἀξ τὸ διοιδογήσωμεν - φθάσαμε εἰς τὸ διανοητικὸν ἐκεῖνο, ἐπίπεδον, ὅστε ν' ἀντιληφθῶμεν τὰ προσόντα ποὺ ἀπατεῖ και τὴν ὑνεξιρησίαν ποὺ ἔπασφαίζει εἰς ἑκείνους ποὺ τὸ ἔπασκον σύμφωνα μὲ τὰ τελευταῖα τῆς ἐπιτήμης διδάγματα.

Ποίαν ἐπίδρασιν ἀσκεῖ ἐπὶ τοῦ γεωργοῦ ἡ ἐπαγγελματικὴ αὐτοῦ μόρφωσις.

"Ἄν δημος η γεωργία μέχοι τῆς σήμερον δὲν ἔφερεν οἴα ἀποτελέσματα ήμεις ὑπολογιζομεν ποὺ δρείσαι ἀσφαλῶς εἰς τὴν τελείαν τοῦ γεωργοῦ ἀμάθειαν και ἔλλειψην τῆς στοιχειώδους ἐπαγγελματικῆς πορφύρωσεως.

Εἶναι πρόδηλον και ἐκ πείρας γιωστὸν διὰ νὰ ἐπιτέχῃ κανεὶς εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ γεωργοῦ ἀπατεῖται δοι μόνον ἐπαγγελματικὴ τέχνη ἀλλὰ και μόρφωσις τουανίη, ὅστε νὰ δύναται ὁ γεωργὸς νὰ ἐφαρμόζῃ ἐπακριβῶς ἔκεινα τὰ δοῖοι α η ἐπιτήμη διδάσκει.

"Αλλ ἡδη γεννᾶται εὐλογον τὸ ἐρώτημα:

Τὶ ἐννοοῦμεν, λέγοντες ἐπαγγελματικὸν τοῦ γεωργοῦ μόρφωσιν;

Δὲν θέλομεν τοὺς γεωργοὺς ἀληθεῖς ἐπιστήμονας. Ἐπιμυῶμεν ἀπλῶς ὁ γεωργὸς νὰ ἔῃ τὴν ἀπομιτητὸν και στοιχειώδη ἔκεινην μόρφωσιν, ἥτις και μόνη δὲ εἶναι ἴκανη νὰ ἀπαλλάξῃ ἀντὸν ἀπὸ τὰς πακοβιούλους δοξασίας, νὰ τὸν ἀπομόνην ἀπὸ τὸ διοιδομόν και πάτραια, νὰ γεννᾶτη ἐν αὐτῷ ἐπίκτητον τάσιν πρὸς πᾶν δι, α ἀποτελεῖ πρόσδοπον και νὰ τὸν εἰσαγάγῃ εἰς τὴν ὄδον τῶν δεδομένων τῆς ἐπιστήμης, η ἔμπρακτος ἐφιδομόγην τῶν ὄποιων και μόνη δὲ εἶναι τὰς πολὺ βραδύτερον.

Ποίας ὑπηρεσίας προσφέρει ὁ γεωργὸς εἰς τὸ Κράτος και τὴν Κοινωνίαν.

Τέλος ὁ γεωργὸς ἔναι εἰκεῖνος ποὺ ἔκεισται δὲν τὸν ἄλλων τῆς διατροφὴν και εἰς τὸν πόλεμον οὐχὶ ἐλαύνεται πόλεμος προστρέψει. Η πεῖρα ἀπέδειξεν διὶ η ἐπιτυχίης ἔκβισις ἔνος πολέμου ὥφειλεται δοι μόνον εἰς στρατιώτας και ὅπλα, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὴν προστασίαν τῶν προστατευόμενών των.

Διὰ νὰ δινητῇ ὁ στρατὸς νὰ ὑπεραισπίσῃ τὸν πεῖρον τῆς πατρίδος τους ἔδαιρος πρόπεται νὰ φροντίσουν τινὲς διὰ τὸν τροφοδότην ποὺ δοῦμεν εἰσαγωγὴν ἐν τὸν πεῖρον μερῶν. Διὰ νὰ εἶναι δύνειν η Πατρίς μας ἡ συνηγούμενη διατροφὴν τῆς δέοντος ἔχει προτίστως ἀνεπτυγμένην καλῶς τὴν γεωργίαν. Καὶ διὰ τὸν λόγον ἀντὸν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ γεωργοῦ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔντικὸν ἐπάγγελμα.

"Ολα τὰ κράτη ἀντελίμητην τῆς ἀνάγκην αὐτὴν και ἔχει τείνουν μετὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον διαιτῶν αὶ προσπάθεια. Ἀλλὰ και διὰ τὸν οἰκονομικὸν ἀνόρθωτον ἔνδος τόπου, διὸς η ήμέτερος, πάλιν ο γεωργὸς εἶναι η πόλεμος τῆς συντελέση. Διότι ὁσπεῖς μεγαλείτεραι ἔκπτεισται και δοσοπειστεύονται τοὺς περισσότερους περιφρόνητους ποὺ δεῖξεν την γεωργίαν. Εἶναι διὰ τὸν πεῖρον τῆς Στρατιώτων και δοσοπειστεύονται τοὺς σημαντικὴν αὔξησης εἰς τὸν πλούτον ποὺ δεῖξεν την γεωργίαν. Αφοῦ δὲ τοσοῦν ποικίλιαι και πολλαπλαί εἰσιν αὶ ὑπηρεσίαι τοῦ γεωργοῦ εἰς τὸ Κράτος και τὴν Κοινωνίαν, ποιαὶ αἱ ἀπέναντι τοῦ πρώτου ὑποχρεώσεις τῶν δευτέρων.

Η κρατικὴ γεωργικὴ διοίκησις προσυστάζεται σήμερον εἶπερ ποτὲ και ἄλλοτε ἀπαραίτητος. διότι τὸ Κράτος ἔχει ἀνάγκην αἴτεσον αὐξήσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, σκοπού η τὴν μείωσιν τῆς ἔξαγωγῆς τοῦ ελαζίστου χρυσοῦ μας και συνεπῶς τὴν καλλιεργευσιν τῆς δοσαχῆς μας, τὴν δοπούν μόνον καλὴ γεωργικὴ διοίκησις δὲ τοντῆς τῆς γεωργικῆς ἐρεύνης μελλούσης ν' ἀποδώσῃ τοὺς καρποὺς της πολὺ βραδύτερον.

Πορταριά Αὔγουστος ΝΙΚ, ΧΑΛΚΙΑΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Κατὰ τὴν 29ην Αὐγούστου ἡμέραν Δευτέραν τελεῖται ἐν Αγ. Προδρόμῳ (Ρεσετνίκα) ἡ ἐπησία πανήγυρις τοῦ Αγίου Προδρόμου εἰς τὸ δροσόλουστον γωστὸν ἔκκωκλήσιον, ὃπου συγκεντρώνεται πλέον τῶν 3000 προσκυνητῶν ἀπὸ τὰς πακοβιούλους δοξασίας, νὰ τὸν ἀπομόνην ἀπὸ τὸ διοιδομόν και πάτραια, νὰ γεννᾶται ἐξαιρετικὴ συγκέντρωσις, ἡ δὲ Εκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ η καταβάλλει καθέ προσπάθειαν διὰ τὴν παλλιτέραν διοργάνωσιν τῆς Πανηγύρεως.

Καλούνται ἔθεν δλοις εἰς φιλέρτοις διποις τηρήσωσι διὰ τὴν παρουσίας των τὴν μνήμην τοῦ Αγίου Προδρόμου τοῦ θυματούργου. Καταβάλλεις εἰς τὴν τέλεσην τῆς πανήγυρης διποις προσπάθειαν διὰ τὴν παλλιτέραν διοργάνωσιν τῆς Πανηγύρεως.

Καλούνται ἔθεν δλοις εἰς φιλέρτοις διποις τηρήσωσι διὰ τὴν παρουσίας των τὴν μνήμην τοῦ Αγίου Προδρόμου τοῦ θυματούργου. Καταβάλλεις εἰς τὴν τέλεσην τῆς πανήγυρης διποις προσπάθειαν διὰ τὴν παλλιτέραν διοργάνωσιν τῆς Πανηγύρεως.

Η Εκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ

ΠΡΟΣΕΧΟΣ ΕΜΠΡΟΣ ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΤΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΤΗΣ: "Ολα στο λαό και για τὸ λαό. Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ: 'Εξύφωσις τῶν λαϊκῶν τάξεων, ὑποστήριξις τῶν συμφερόντων τοῦ βιοπαλαίστος λαοῦ

ΠΑΓΧΑΔΚΙΔΙΚΗ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΜΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΟΝΟΜΟΝ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τοῦ περιοδεύοντος ιδιοκτήτου μας κ. Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

4ΟΝ Ι. ΜΟΝΗ ΒΑΤΟΠΕΔΙΟΥ

δρόμοι και τὰ δέντρα φωτισμένα μὲ τὸ ἡλεκτρικὸ σε γελοῦν. Ολη η μονή εἶναι ἡλεκτροφωτίστη ἐπτὸς τῆς ἐκκλησίας. Στὸ τραπέζι κάμναται τὴ γνωριμία τοῦ προσταμένου

Βενιούμ. Εἶναι Χαλκιδικιώτης τώρα και ἔχει ἔναν πόδι, νηδὴ δὲ τὸν ίσθμο τῆς Κατσάνδρας κομιένον διπλῶς πρότεινε μπροστὰ ἀπὸ παιδὸ και μὲ πολλὰ κανονογούζου τιμένα κτίσια, τοὺς καλογύρους ποὺ συναντοῦμε εἶναι δλοι τοὺς περιπτερούμενοι, φαλλιδισμένα γένια, μεταξωτὰ ούρα, παρδαλόζωμα διοτερεύοντας κατοίκους και νὰ ληφθοῦν σχετικές περιφράσεις.

Τὸ Βατοπέδιο ἔχει τὸν ποὺ εὐπαρούσαστο ξενώνα όλων τῶν Μονῶν. Τὸ Πρωΐ επίσκεψις τῆς Επιτροπῆς στὸ Συνοδικό.

Πολὺ εἰλέστατο, στρωμένη τὸν ποὺ εὐπαρούσαστο η μονή της Βατοπέδης.

Κατευθύνονται πρὸς τὸν ποὺ εὐπαρούσαστο η μονή της Βατοπέδης.

Κατευθύνονται πρὸς τὸν ποὺ εὐπαρούσαστο η μονή της Βατοπέδης.

Κατευθύνονται πρὸς τὸν ποὺ εὐπαρούσαστο η μονή της Βατοπέδης.

Κατευθύνονται πρὸς τὸν ποὺ εὐπαρούσαστο η μονή της Βατοπέδης.

Κατευθύνονται πρὸς τὸν ποὺ εὐπαρούσαστο η μονή της Βατοπέδης.

Κατευθύνονται πρὸς τὸν ποὺ εὐπαρούσαστο η μονή της Βατοπέδης.

Κατευθύνονται πρὸς τὸν ποὺ εὐπαρούσαστο η μονή της Βατοπέδης.

Κατευθύνονται πρὸς τὸν ποὺ εὐπαρούσαστο η μονή της Βατοπέδης.

Κατευθύνονται πρὸς τὸν ποὺ εὐπαρούσαστο η μονή της Βατοπέδης.

Κατευθύνονται πρὸς τὸν ποὺ εὐπαρούσαστο η μονή της Βατοπέδης.

Κατευθύνονται πρὸς τὸν ποὺ εὐπαρούσαστο η μονή της Βατοπέδης.

Κατευθύνονται πρὸς τὸν ποὺ εὐπαρούσαστο η μονή της Βατοπέδης.

Κατευθύνονται πρὸς τὸν ποὺ εὐπαρούσαστο η μονή της Βατοπέδης.

